

vyřazeno
dne 18.9.13

PRÍLOHA
Ministr vnitra
Ing. Martin Pecina, MBA

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne: 13. 9. 2013
podpis: 26. 9. 2013

V Praze dne 13-09-2013
Č.j.: MV-89520-4/VS-2013

Naturalizace v České republice (GA15-0762651)
podle zákona č. 40/1993 Sb. (0762651)
1993 Sb.
prac. č.: 0061r

Dodatečně anonymizováno
v souladu s GDPR

Rozhodnutí

Ministr vnitra, jako příslušný správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), přezkoumal na základě včasného rozkladu, který podal
- Alžírsko, státní občan
, adresa pro doručování: (dále jen „žadatel“), rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru všeobecné správy (dále jen „Ministerstvo vnitra“), ze dne 11.6.2013, čj. VS-3246/835.3/2-2012, kterým nebylo podle ustanovení § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státním občanství“), vyhověno jeho žádosti o udělení státního občanství České republiky, a rozhodl t a k t o:

Podle ustanovení § 152 odst. 5 písm. b) správního řádu se rozklad **zamítá**.

Odůvodnění

I.

Žádost o udělení státního občanství České republiky (dále jen „žádost“), byla podána žadatelem dne 8.11.2012 u Úřadu městské části Praha 5. Správní řízení o žádosti bylo zahájeno dnem 7.12.2012. Podle předložených dokladů žadatel je státním občanem Alžírsko. Trvalý pobyt na území České republiky byl žadateli povolen ke dni 20.10.2004 za účelem sloučení rodiny s manželkou. Manželství bylo uzavřeno dne 9.10.2004. Rozvedeno bylo dne 26.8.2009. Manželství zůstalo bezdětné.

Ministerstvo vnitra po provedeném důkazním řízení a po komplexním zvážení veškerých podkladů pro vydání rozhodnutí neshledalo důvody pro prominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ve spojení se zvláštní právní úpravou na úseku veřejného zdravotního pojištění. Žadatel nepřetržitě a opakovaně v letech 2004 až 2012 neplnil své povinnosti spočívající v pozdní úhradě pojistného na veřejné zdravotní pojištění, za což mu bylo

vyměřeno penále. Ministerstvo vnitra splnění této podmínky ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominulo, neboť neshledalo důvody hodné zvláštního zřetele pro její prominutí. V daném případě se nejednalo o ojedinělé pochybení, z čehož Ministerstvo vnitra dovodilo, že žadatel této povinnosti nevěnoval náležitou pozornost. Pokud jde o podmínku pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. prokázání pozbytí dosavadního státního občanství, žadatel požádal o prominutí jejího splnění a předložil k tomu potvrzení Zastupitelského úřadu Alžírsko v Praze ze dne 31.10.2012, ve kterém je uvedeno, že žadatel je alžírského původu (otec je Alžířan), a v jeho případě nemůže být vyslovena ztráta alžírského občanství. Podmínky podle ustanovení § 7 odst. písm. a), c) a d) zákona o státním občanství žadatel splňuje. Jedná se o podmínku nejméně pětiletého povoleného trvalého pobytu na území České republiky, podmínku prokazující znalost českého jazyka podle požadavků stanovených vyhláškou č. 137/1993 Sb., kterou se stanoví kritéria pro prokazování znalosti českého jazyka žadatelů o udělení státního občanství České republiky a podmínku, že v posledních pěti letech žadatel nebyl pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin.

V kontextu nesplnění shora uvedených podmínek, Ministerstvo vnitra rozhodnutím ze dne 11.6.2013 pod čj. VS-3246/835.3/2-2012 žádosti nevyhovělo.

II.

Proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 11.6.2013, čj. VS-3246/835.3/2-2012 podal žadatel včasný rozklad. V rozkladu uvedl, že si je vědom nedostatků v plnění svých povinností na úseku veřejného zdravotního pojištění. Jako důvod uvedl, že k tomu docházelo v minulosti, kdy měl nízký plat z důvodu zkušební doby a v době, kdy byl nezaměstnaný. Netušil, že v této době má hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění, a že v opačném případě porušuje platné předpisy České republiky. Nevěděl, že v této době za něj může hradit pojistné na veřejné zdravotní pojištění úřad práce. Omluvil se za danou komplikaci a žádá ministra vnitra o přezkoumání žádosti a věří, že jeho rozhodnutí bude kladné. V závěru rozkladu uvedl, že v České republice chce zůstat trvale a založit si tady rodinu.

III.

O rozkladu rozhoduje podle ustanovení § 152 odst. 2 a 3 správního řádu ministr vnitra na základě návrhu rozkladové komise ministra vnitra (dále jen „rozkladová komise“). Rozklad posoudila rozkladová komise.

Usnesením Ministerstva vnitra ze dne 7.2.2013 byl žadatel v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informován o zahájení správního řízení o jeho žádosti (§ 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona o státním občanství). Podle

ustanovení § 36 odst. 3 a § 38 odst. 1 správního řádu byl žadatel poučen o možnosti, aby před vydáním rozhodnutí nahlédl do spisu a vyjádřil se k podkladům pro vydání rozhodnutí i ke způsobu jejich zjištění a případně navrhl jejich doplnění. Tímto usnesením bylo řízení o žádosti přerušeno a žadatel byl vyzván k doplnění žádosti o listiny, které Ministerstvo vnitra výslovně označilo, aby tak získalo relevantní podklady pro rozhodnutí ve věci, jež jsou nezbytné k úplnému a přesnému zjištění skutečného stavu věci (§ 3 správního řádu a § 7 a § 8 zákona o státním občanství). Ministerstvo vnitra v usnesení žadatele upozornilo na institut zastavení řízení ve smyslu ustanovení § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu v případě, že žádost o požadované listiny nedoplní a ani nepožádá o prodloužení lhůty pro jejich doplnění. Žadatel na základě tohoto usnesení výslovně požadované listiny nepředložil, proto Ministerstvo vnitra usnesením ze dne 2.4.2013 řízení o žádosti opětovně přerušilo a vyzvalo žadatele, aby tak učinil ve lhůtě do 26.4.2013.

Ministr vnitra přezkoumal předložené listiny, jež jsou součástí spisu a konstatoval, že žadatel splňuje podmínky pro udělení státního občanství České republiky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. a), c) a d) zákona o státním občanství. Splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství ve spojení se zvláštním právním předpisem na úseku veřejného zdravotního pojištění, jak shora uvedeno, ministr vnitra ve smyslu ustanovení § 11 odst. 4 zákona o státním občanství neprominul. Neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, na základě kterých, by mohl splnění této podmínky prominout.

Ministr vnitra konstatoval, že neprominutí splnění podmínky zakotvené v ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství orgánem prvního stupně je správné. Žadatel v rozkladu neuvedl relevantní důvody neplnění povinností spočívající v pozdní úhradě pojistného na úseku veřejného zdravotního pojištění. Ze spisu jednoznačně vyplývá, že se nejednalo o ojedinělé pochybení žadatele, ale o opakovanou prodlení v placení pojistného na veřejné zdravotní pojištění, a to nepřetržitě v letech 2004 až 2012. Tato skutečnost vyplývá z dokladu Všeobecné zdravotní pojišťovny ze dne 14.2.2013 a 8.4.2013. Nevědomost o této povinnosti, jak namítá žadatel v rozkladu, není důvodem hodným zvláštního zřetele, pro který by mělo Ministerstvo vnitra, respektive ministr vnitra splnění předmětné podmínky prominout. Naopak odráží nedostatečnou integraci žadatele do české společnosti, jež je nutná a rozhodná pro udělení státního občanství České republiky.

Ke sdělení žadatele uvedené v rozkladu ve věci uzavření a rozvodu manželství se státní občankou České republiky má Ministerstvo vnitra za prokázané, že manželství bylo uzavřeno dne 9.10.2004, v roce, kdy byl žadateli povolen trvalý pobyt na území České republiky za účelem sloučení s rodinou, manželkou (20.10.2004). Rozsudkem Okresního soudu v Teplicích ze dne 22.7.2009 bylo manželství rozvedeno. Z rozsudku mimo jiné vyplývá, že manželé od začátku roku

2005 žili odděleně, stejnou dobu společně nehosподаřili a vyloučili možnost obnovení soužití.

Ministr vnitra se domnívá, že tvrzení žadatele: „V uvedeném datumu jsem byl dle smluvních podmínek ve zkušební době, proto jsem měl nízký plat. Po uplynutí zkušební doby se plat několika násobně navýšil.“ je irelevantní, a to v kontextu hodnocení splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství. Žadateli v napadeném rozhodnutí je zohledněn stav nesplnění této podmínky za období let 2004 až červen 2012. Podle kopie pracovní smlouvy a platebního výměru ze dne 2.7.2012, kterou žadatel uzavřel se [redacted] s.r.o., a výplatních lístků za měsíc červenec 2012, září až prosinec 2012 a leden 2013 u této společnosti, lze jednoznačně dovodit, že úhradu pojistného na sociální zabezpečení a na veřejné zdravotní pojištění v té době za žadatele prováděl jeho zaměstnavatel.

S ohledem na neprominutí splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. e) zákona o státním občanství, ministr vnitra neprominul splnění podmínky podle ustanovení § 7 odst. 1 písm. b) zákona o státním občanství, tj. prokázání pozbytí dosavadního státního občanství.

IV.

V daném případě při posuzování žádosti ministr vnitra vycházel také z čl. 12 odst. 1 Ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších ústavních zákonů, z něhož vyplývá, že podmínky nabývání a pozbývání státního občanství České republiky stanoví zákon. Tímto zákonem je zákon o státním občanství. Zákon o státním občanství obsahuje ustanovení, jež upravují způsob a podmínky, za kterých může, nikoli musí, být cizinci státní občanství České republiky uděleno. V této souvislosti pak Ministerstvo vnitra nejen může, ale i musí posoudit všechny právně významné skutečnosti uvedené, popřípadě přiložené k žádosti, např. otázky plnění povinností vůči České republice, a zejména dodržování právních předpisů. Z těchto skutečností vychází rozhodnutí jak Ministerstva vnitra, tak i ministra vnitra. Znamená to tedy, že ani osobě, která o státní občanství České republiky požádá a stanovené podmínky splní, nemusí být vyhověno. Takovéto rozhodnutí není v rozporu s Evropskou úmluvou o státním občanství, ke které Česká republika přistoupila. Vnitrostátní právní úpravy, podle kterých postupují jiné zúčastněné smluvní státy, rovněž obsahují ustanovení, podle nichž mohou, ale nemusí osobě žádající o státní občanství vyhovět.

Se závěrem, že na udělení státního občanství České republiky není právní nárok se ztotožňuje i Ústavní soud České republiky, který ve svém usnesení ze dne 8. 3. 2000 vydaném pod čj. **IV. ÚS 586/99** výslovně uvádí: „... má stát nezadatelné právo rozhodnout, zda určité osobě občanství udělí, a pokud tak neučiní, neporušuje

tím žádné právo zaručené Ústavou, ústavními zákony ani mezinárodní smlouvou ve smyslu čl. 10 Ústavy.“

Ministr vnitra dále odkazuje na Evropskou úmluvu o státním občanství, která byla vyhlášena pod č. 76/2004 Sb. m. s. (dále jen „Evropská úmluva“). Vysvětlující zpráva k čl. 2 Evropské úmluvy, kterou vypracoval Výbor expertů Rady Evropy pro státní občanství (CJ – NA), uvádí, že zúčastněný stát může stanovit podmínky pro naturalizaci, zejména pokud jde o integraci osob, které o přijetí do státoobčanského svazku žádají. Není hodnoceno pouze formální plnění podmínek uvedených v zákoně o státním občanství, nýbrž je v rámci správního uvážení zkoumána existence skutečného vztahu (genuine link) této osoby k zemi, která o přijetí do jejího státního svazku usiluje. V čl. 3 Evropské úmluvy „Působnost státu“, je uvedeno, že udělení státního občanství na žádost fyzické osoby (cizince) je výrazem svrchované státní suverenity. Není tedy pochyb o tom, že každý suverénní stát má právo stanovit podmínky, za kterých mohou fyzické osoby (cizinci) nabýt jeho státního občanství a že je zcela ve sféře volného uvážení dotčeného státu, zda cizinci bude státní občanství uděleno či nikoliv.

V této souvislosti je třeba uvést, že při posuzování prominutí splnění některé z podmínek stanovených pro udělení státního občanství se vychází z předpokladu, že prominutí předmětné podmínky je ze své povahy výjimkou z běžného postupu při udělování státního občanství České republiky. Nelze ji promíjet automaticky. Uvedenou podmínku může, nikoliv musí, Ministerstvo vnitra prominout, na její prominutí však není právní nárok. Ministerstvo vnitra i ministr vnitra při užití správního uvážení zkoumá okolnosti každého jednotlivého případu při respektování smyslu a účelu zákonů a mezí, které tyto zákony stanoví. Nemůže proto jít o pouhé mechanické posouzení splnění podmínek stanovených v § 7 odst. 1 zákona o státním občanství, protože splnění těchto podmínek je prvním, nikoli však jediným předpokladem pro udělení státního občanství České republiky (viz judikát Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 32/2005-51 ze dne 7. června 2006).

Na základě výše uvedeného rozhodl ministr vnitra na návrh rozkladové komise rozkladem napadené rozhodnutí zamítnout.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí se podle ustanovení § 91 odst. 1 správního řádu ve spojení s ustanovením § 152 odst. 4 správního řádu nelze odvolat.

